

IK BEN IN MIJN EIGEN HOOFD!

Ik ben de onbewuste drempel over.

Het voelde anders. Toen ik met mijn handen mijn bovenlichaam aanraakte, verdween alles, en raakte ik een soort vlies. Maar nu dat kapot is, ben ik in het voorportaal van mijn deur. Wat spannend, ik ga mijn eigen gedachtehuisje leren kennen!

Dit voorportaal heeft een vage rode gloed.

Mijn deur is rood, groot, glanzend en prachtig. Dat vind ik tenminste. Ik zou hem met geen enkele andere deur willen ruilen. En het is dezelfde rode deur die ik bij de anderen heb gezien. En nee, ik ga me niet afvragen waarom mijn deur zich pal naast die van Jacob bevindt, want dan ga ik blozen.

Ik ben niet alleen.

We zijn er allebei. Ik in mijn inbrekerspak en Betty met haar slangenmasker. Ik zou liever hebben dat ze er niet was, maar ik weet dat het niet anders kan.

Er zijn drie deuren die ik moet beschermen als ik wil dat de broederschap geen gevaar loopt:

Eén: de ingang van het huisje.

Twee: de uitgang.

Drie: de deur die de anderen in hun hal met deuren zien.

'Lia, tot nu toe heb je altijd deuren opengemaakt. Maar nu wil ik dat je een slot maakt voor deze deur. Eekhoorn heeft me verteld dat je al dingen kunt maken. Dus doe je best, dan kunnen we kijken of het je lukt om een slot te maken dat niet geopend kan worden.'

Ik doe mijn best, ik doe ontzettend mijn best, ik wil haar vermeld doen staan en maak een hangslot met een veiligheidssleutel van titanium. Betty glimlacht en in een mum van tijd heeft ze een looper in haar hand, zo'n sleutel waar je alle deuren mee kunt openen. Ik ben stomverbaasd.

Als iemand me een paar dagen geleden had verteld dat ik nu dit soort dingen zou doen, had ik hem keihard uitgelachen.

Ik ga door met oefenen en maak steeds ingewikkeldere sloten, want waar moet je anders een deur mee afsluiten? Maar Betty maakt ze allemaal net zo snel weer open.

'Heb je niet opgelet? In de gedachtewereld worden de deuren gesloten met raadsels, niet met sleutels. Probeer het maar opnieuw. Hoe moeilijker het is om binnen te komen, hoe veiliger we zijn. Ze zijn al in je hoofd geweest. Je bent al één keer tekortgeschoten. Dat mag je niet nog een keer laten gebeuren.'

Hoor ik daar een zucht in haar stem? Betty die zucht?

'Was Andrew je vriendje?'

Ik weet niet waarom ik het vraag. Door de hatelijke blik die ze me toewerpt, beseft ik dat ik dat beter niet had kunnen doen.

'Let goed op. Je moet iets maken dat niet met een sleutel kan worden geopend. Of je sluit deze deur goed af, of je hebt er weinig aan dat je Jacobs nieuwe vriendinnetje bent. Dan sluit ik je persoonlijk voor de rest van je leven op.'

Nu is ze echt te ver gegaan. In al mijn boosheid maak ik een superingewikkeld raadsel. Ik ben er zeker van dat ze dat niet opgelost krijgt.

'Probeer hem nu maar eens open te krijgen, slimmerik.'

Ze kijkt me aan, maar geeft geen krimp.

'Nee, jij bent degene die hem open moet maken. Weet je nog?'

